

Arrest

nr. 224 291 van 25 juli 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat Z. CHIHAOUI
Zandstraat 150
8200 BRUGGE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2019 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 23 juli 2019 tot vaststelling van de grens.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VAN BAELEN, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 juli 2019 is verzoekster het voorwerp van een administratief verslag vreemdelingencontrole naar aanleiding van illegaal verblijf en transmigratie.

Op 17 juli 2019 wordt verzoekster gehoord in het Engels.

Op 17 juli 2019 neemt de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septiesL). Deze beslissing, die verzoekster op dezelfde datum ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van SPN Kust op 17.07.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan Mevrouw, die verklaart te heten(1):

naam: S.

voornaam: A.

geboortedatum: 20.09.1994

en die verklaart volgende nationaliteit te hebben, maar kan dit niet staven: Eritrea

In voorkomend geval, alias: T. M. geb. 28.09.1986; M. T. geb. 19.09.2001; S. A. geb. 19.09.2002.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- ☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;
- ☐ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum of verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene is op 21.06.2019 door de luchthavenpolitie van Zaventem op heterdaad betrapt voor gebruik van valse geschriften en aanmatiging van naam (HV...). Betrokkene werd op 28.06.2019

door de politie van de zone Zottegem op heterdaad betrapt op inklimming (OU....).

Betrokkene werd op 17.07.2019 door de politie SPN Kust op heterdaad betrapt op inklimming en illegale grensoverschrijding. (BG....). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten en gelet op de herhaling kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene maakt het voorwerp van een inreisverbod van 3 jaar dat haar op 21.06.2019 werd betekend. Betrokkene verklaart in België geen duurzame relatie of kinderen te hebben. Een schending van artikel kan dan ook niet worden aangenomen.

is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek van betrokkene. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of

internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 1 maand in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: T. M. geb. 28.09.1986; M. T. geb. 19.09.2001; S. A. geb. 19.09.2002.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 21.06.2019. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat haar betekend werd op 21.06.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat haar werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

□ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Betrokkene is op 21.06.2019 door de luchthavenpolitie van Zaventem op heterdaad betrapt voor gebruik van valse geschriften en aanmatiging van naam (HV....). Betrokkene werd op 28.06.2019 door de politie van de zone Zottegem op heterdaad betrapt op inklimming (OU....).

Betrokkene werd op 17.07.2019 door de politie SPN Kust op heterdaad betrapt op inklimming en illegale grensoverschrijding. (BG....). Gezien het bedrieglijk karakter van deze feiten en gelet op de herhaling kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 1 maand in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: T.M. geb. 28.09.1986; M. T. geb. 19.09.2001; S.A. geb. 19.09.2002.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat haar betekend werd op 21.06.2019. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat haar betekend werd op 21.06.2019. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat haar werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene verklaart dat zijn niet kan terugkeren naar haar land van oorsprong omdat er daar problemen zouden zijn.

Betrokkene is niet in het bezit van documenten, bijgevolg dient haar nationaliteit bepaald te worden.

De grens waarnaar betrokkene zal worden teruggeleid, zal worden bepaald in een beslissing tot vaststelling van de grens, nadat de nationaliteit vaststaat en het risico op schending van artikel 3 EVRM werd onderzocht. Tegen deze beslissing kan een schorsend beroep bij de RVV ingesteld worden.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag

aan de orde zijn.
Vasthouding”

Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad gekend onder het rolnr. 235.062.

Op 19 juli 2019 wordt verzoekster opnieuw gehoord in het bijzijn van een tolk Amahrique.

Op 23 juli 2019 neemt de gemachtigde de beslissing tot vaststelling van de grens, aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“BESLISSING TOT VASTSTELLING VAN DE GRENS

REDEN VAN DE BESLISSING

In opvolging van de bijlage 13 septies dd 17.07.2019, betekend aan betrokkene te Brugge, op 17.07.2019, ten aanzien van,

Mevrouw, die verklaart te heten(1):

naam: T.

voornaam: M.

geboortedatum: 22.09.1986

geboorteplaats: MERTI

nationaliteit: Ethiopië

In voorkomend geval, ALIAS: T. M. geb. 28.09.1986; M. T. geb. 19.09.2001, Eritrea; S.

A. geb. 19.09.2002 Eritrea; S. A. geb. 20.09.1994 Eritrea

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, wordt er bij deze beslist om betrokkene zonder verwijl naar de grens van Ethiopië te doen terugleiden.

Na grondig onderzoek van alle elementen aanwezig in het administratieve dossier kan er immers worden geconcludeerd dat een terugleiding naar Ethiopië in hoofde van betrokkene geen risico op schending van artikel 3 EVRM inhoudt:

Betrokkene verklaarde op 17.07.2019 aan SPN Kust dat ze de Eritrese nationaliteit heeft en dat 1 maand in België is en ze naar de UK wil doorreizen. Ze geeft aan dat ze wegens problemen met de regering niet kan terugkeren naar haar herkomstland. Verder geeft ze aan niet ziek te zijn en geen duurzame relatie of kinderen te hebben in België.

Op 18.07.2019 verklaarde de centrumarts dat betrokkene niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk kan inhouden van art. 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Op 19.07.2019 verklaarde betrokkene in het gesloten centrum dat ze haar asielaanvraag in Griekenland (2015) negatief werd beoordeeld. Ze geeft aan dat ze niet kan terugkeren naar Ethiopië. In Engeland wil ze werken en een leven opbouwen. Ze herhaalt dat ze niet kan terugkeren naar Ethiopië omdat ze helemaal alleen is en dat ze vreest voor haar leven. Ze zal verkracht en uitgebuit worden en ze kan er geen leven meer opbouwen.

Vastgesteld moet worden dat betrokkenes verklaringen betreffende haar vrees ongeloofwaardig zijn. Betrokkene houdt haar echte identiteit achter bij meerdere arrestaties en verwijst naar een vrees voor de regering van Eritrea, terwijl betrokkene volgens haar paspoort de Ethiopische nationaliteit heeft. Verder is betrokkenes vrees voor Ethiopië een loutere verklaring zonder dat ze hiervan een begin van bewijs voorlegt. Bovendien verklaart betrokkene dat haar verzoek voor internationale bescherming door de Griekse autoriteiten werd afgewezen.

CONCLUSIE

Op basis van deze analyse en gelet op de afwezigheid van elk ander element besluit de Dienst Vreemdelingenzaken dat er in

het geval van de uitvoering van de verwijderingsmaatregel geen risico bestaat op een schending van artikel 3 EVRM.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt verzoekster zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster zet uiteen dat zij diligent optrad en dat aangezien zij van haar vrijheid is beroofd er een risico bestaat dat de bestreden beslissing op korte termijn zal worden uitgevoerd.

Het hoogdringend karakter van de vordering, dat door verweerder ook niet in vraag wordt gesteld, is *in casu* voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het hierboven reeds vermelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1 Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van het artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *“(Proceduereel luik)”*, van het beginsel *audi alteram*, van de formele motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3.2.2 Verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van het artikel 3 van het EVRM “(Materieel luik)”.

2.3.2.3 De formele motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt immers gesteld dat toepassing wordt gemaakt van artikel 7, tweede lid van de Vreemdelingenwet om verzoekster, die het voorwerp uitmaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten, terug te leiden naar de grens met Ethiopië.

Verweerder heeft tevens geduid dat verzoekster op 17 juli en op 19 juli werd gehoord waarbij ze verklaarde niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië maar in Engeland haar leven wil opbouwen. Haar asielaanvraag werd in Griekenland negatief beoordeeld maar ze vreest voor haar leven in Ethiopië omdat ze helemaal alleen is en zal verkracht en uitgebuit worden en er geen leven kan opbouwen. Verweerder hecht geen geloof aan haar verklaringen aangezien ze haar echte identiteit heeft achtergehouden bij meerdere arrestaties, zij haar vrees uitte ten aanzien van Eritrea, haar vrees ten aanzien van Ethiopië beperkt blijft tot loutere verklaringen en haar verzoek om internationale bescherming door de Griekse autoriteiten werd afgewezen.

Verweerder heeft ook gesteld dat er geen enkel element werd aangevoerd waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoekster bij een terugkeer naar Ethiopië dreigt te worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig.

Ze laat verzoekster toe om haar rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, kan niet worden vastgesteld.

2.3.2.4. Inzake de voorgehouden schending van de hoorplicht kan het volstaan op te merken dat uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster onder meer op 17 juli 2019 en op 19 juli 2019 werd gehoord. Het eerste verhoor verliep in het Engels en het tweede verhoor verliep in het bijzijn van een tolk die het Amahrique machtig is. Verzoekster bevestigde dat ze de tolk goed begreep. Er wordt niet aangetoond dat verzoekster op het ogenblik dat zij werd gehoord niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om alle informatie die zij als nuttig beschouwde aan verweerder mee te delen. Een schending van de hoorplicht blijkt niet.

2.3.2.5. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient allereerst te worden gesteld dat verzoekster over een Ethiopisch paspoort beschikt.

Verzoekster betoogt dat verweerder op de hoogte is van de preciaire mensenrechtensituatie in Ethiopië doch heeft nagelaten een onderzoek te voeren naar de algemene situatie in haar land van herkomst. Ze stelt dat ze politieke problemen heeft en vreest gedood of gedetineerd te worden door de autoriteiten indien zij terugkeert omwille van haar politieke overtuiging. Ze vreest tevens voor detentie omdat ze haar land op illegale wijze heeft verlaten.

De Raad merkt op dat aangezien verzoekster, in het bezit van een authentiek Ethiopisch paspoort met weliswaar een valse Zweedse verblijfskaart, Ethiopië heeft verlaten zij niet nuttig kan verwijzen naar de risico's die personen lopen die zonder de vereiste reisdocumenten Ethiopië verlaten.

De Raad benadrukt dat om te kunnen besluiten tot een schending van artikel 3 van het EVRM, verzoekster dient aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of mensonterende behandelingen. Verzoekster blijft op dit punt in gebreke. Haar vaag betoog over politieke problemen door haar politieke overtuiging, zonder verder te duiden welke problemen zij had of welke overtuiging haar noopte het land te ontvluchten, volstaat niet. Verzoekster laat na overtuigingsstukken voor te leggen. Bovendien wijst verweerder erop dat haar verzoek om internationale bescherming door de Griekse autoriteiten werd afgewezen, hetgeen verzoekster overigens zelf heeft bevestigd.

De Raad merkt bovendien op dat verzoekster meermaals de kans had om een verzoek om internationale bescherming in te dienen en dat van een vreemdeling die werkelijk vreest in zijn land van herkomst te zullen worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen kan worden verwacht dat hij van deze mogelijkheid gebruik maakt.

Verzoekster opteert ervoor dit niet te doen en heeft integendeel haar echte identiteit achtergehouden bij meerdere arrestaties, wat een indicatie vormt dat zij er zelf niet van overtuigd is dat zij een reëel risico loopt om in haar land van herkomst te worden onderworpen aan behandelingen die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM.

Een schending van artikel 3 van het EVRM kan, op basis van de door verzoekster afgelegde verklaringen, *prima facie* niet worden vastgesteld.

2.3.2.6. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat verweerder, die kon achterhalen dat zij met een Ethiopisch paspoort naar Europa reisde en dat de identiteit die zij opgaf niet overeenstemde met deze die vermeld staat op dit paspoort, geen deugdelijk onderzoek zou hebben verricht of dat hij enig relevant gegeven, waarover hij kon beschikken op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing nam, over het hoofd zou hebben gezien.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

Het eerste en tweede middel zijn niet ernstig.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen. Op de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient dan ook niet te worden ingegaan.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juli tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. Voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

N. MOONEN